

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 125/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon väzby, [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 3Tp/58/2021 z 11. novembra 2021 a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Tpo/78/2021 z 29. novembra 2021 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **nevychovája**.

Odôvodnenie:

I.

Skutkový stav veci

1. Z ústavnej sťažnosti a vyžiadaných príloh doručenej ústavnému súdu 14. decembra 2021 vyplýva, že proti sťažovateľovi bolo 3. novembra 2021 uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-Západ ČVS: ORP-2110/ZA-KE-2021 vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. b) vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

„... s doposiaľ nestotožnenou osobou dňa 30.09.2021 v čase približne o 10,00 hod. nezisteným spôsobom vnikli do obytného domu na ul. [REDAKOVANÉ] a na 7. posch. Zo spoločných priestorov obytného domu odcudzili zo stropného stojana nezabezpečený bicykel zn. Rock Machine Blizz CRB 50-29 2021 L, čím poškodenému [REDAKOVANÉ] spôsobili škodu vo výške 1 524,00 eur, pričom bol za prečiny krádeže právoplatne odsúdený trestnými rozkazmi Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 112/2020 zo dňa 27.11.2020 a sp. zn. 3T 7/2021 zo dňa 11.2.2021 a Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 20/2021 zo dňa 29.4.2021.“

2. Okresný súd napadnutým uznesením vzal sťažovateľa do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „TP“) a nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného

a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) TP. Väzba sťažovateľovi začala plynúť od 10. novembra 2021 o 9.10 h.

3. Krajský súd napadnutým uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu okresného súdu ako nedôvodnú s odôvodnením, že: „*obvinený bol doposiaľ 10 – krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch v troch prípadoch za prečin krádeže a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/112/2020 zo dňa 27.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2020, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/7/2021 zo dňa 11.2.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.3.2021 a trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/20/2021 zo dňa 29.4.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.5.2021. Napokon, trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 29.4.2021, sp. zn. 5T/20/2021 bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu do 19.6.2024. Z uvedeného je teda zrejmé, že teraz prejednávaného skutku sa obvinený mal dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obava z pokračovania v trestnej činnosti je umocnená aj tým, že obvinený je nezamestnaný, nemá stály zdroj príjmu, a preto je predpoklad, že finančné prostriedky na obživu si bude zabezpečovať páchaním majetkovej trestnej činnosti.*“

4. Ústavný súd pre komplexnejší obraz veci poznamenáva, že na základe súčinnosti s obhajcom sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zistil, že trestné konanie je v štádiu skončeného prípravného konania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nespáchal, pretože bol v inkriminovaný deň so svojou partnerkou v krčme [REDAKOVANÉ] pretože mal pred svadbou a o 10.00 h si mal ísť pre oblek do čistiarne pri [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľ uviedol, že je tam kamerový záznam a má aj ďalších svedkov z krčmy, ktorí by vedeli preukázať jeho tvrdenia.

6. Sťažovateľ ďalej uviedol, že chce, aby ho ústavný súd prepustil z väzby na slobodu z dôvodu, že jeho manželka je ťažko zdravotne a mentálne postihnutá, je v štvrtom týždni tehotenstva, a pretože momentálne žije vonku na ulici a prespáva pod mostom, nerád by prišiel o ňu a aj o svoje dieťa. Manželka je odkázaná na pomoc a starostlivosť sťažovateľa. Priznáva, že v minulosti páchal trestnú činnosť, ale v súčasnosti chce viesť riadny život so svojou manželkou a dieťaťom.

7. Sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia bližšie nešpecifikovaných práv. Sťažovateľ žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K napadnutému uzneseniu okresného súdu:

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti a vyžiadaných príloh je zrejmé, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo predmetom prieskumu krajského súdu na základe sťažnosti sťažovateľa. Pre rozhodnutie ústavného súdu v danej časti je teda podstatné, že napadnuté uznesenie okresného súdu

bolo podrobené zákonnému prieskumu zo strany krajského súdu, teda bol v danom prípade dodržaný princíp subsidiarity, na ktorý poukazuje čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“).

9. Uvedená skutočnosť tak vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnej sťažnosti prezentovaného porušenia bližšie nešpecifikovaných práv sťažovateľa napadnutým uznesením okresného súdu, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoÚS pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K napadnutému uzneseniu krajského súdu:

10. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08, I. ÚS 165/2015).

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nespáchal, čo vie dosvedčiť aj kamerovým záznamom a výsluchom svedkov, žiada o prepustenie z väzby na slobodu z dôvodu potrebnej pomoci a starostlivosti o svoju ťažko zdravotne a mentálne postihnutú manželku.

12. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že pri rozhodovaní o väzbe musia byť súčasne splnené formálne predpoklady väzby, t. j. musí existovať uznesenie o začatí trestného stíhania a uznesenie o vznesení obvinenia, a materiálne predpoklady väzby, t. j. musia existovať skutočnosti osvedčujúce kvalifikované podozrenie, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný a má znaky trestného činu, a že sa obvinený trestného činu dopustil a zároveň musí existovať (trvať) niektorý z väzobných dôvodov uvedených v § 71 TP (III. ÚS 417/2011).

13. K preventívnej väzbe je potrebné uviesť, že táto musí byť odôvodnená konkrétnymi skutočnosťami, pričom samotný druh, charakter, rozsah či závažnosť trestnej činnosti nemôžu byť samým osobe dôvodom preventívnej väzby (III. ÚS 33/2021, bod 47, II. ÚS 792/2014).

14. Krajský súd v napadnutom uznesení skonštatoval dôvodnosť väzobného stíhania sťažovateľa a uviedol, že sťažovateľ bol už viackrát trestne stíhaný pre majetkovú trestnú činnosť, pričom posledným trestným rozkazom bol sťažovateľovi uložený podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so skúšobnou dobou do 19. júna 2024. Poukázal

na skutočnosť, že sťažovateľ je nezamestnaný bez stáleho finančného príjmu, čo posilňuje predpoklad, že v prípade ponechania sťažovateľa na slobode by naďalej páchal trestnú činnosť.

15. Ústavný súd konštatuje, že krajský súd jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, ktoré zakladajú dôvodnú obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti sťažovateľom.

16. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tiež uviedol, že vzhľadom na kamerový záznam a svedkov by vedel preukázať, že v inkriminovanom čase sa nenachádzal na mieste činu. Ústavný súd poznamenáva, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ mal byť opoznaný na základe rekognície prostredníctvom fotografie svedkom [REDAKOVANÉ], okolo ktorého mal sťažovateľ v inkriminovanom čase a mieste prejsť. Pokiaľ sťažovateľ uvádza, že má možnosť preukázať svoje tvrdenia a svoju nevinu kamerovým záznamom a svedeckými výpoveďami, nič mu nebráni tieto dôkazy uplatniť v prebiehajúcom trestnom konaní.

17. Ústavný súd vzhľadom na uvedené okolnosti ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS ako zjavne neopodstatnenú.

III.3. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

18. Sťažovateľ žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

19. Predpokladom pre vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 ods. 1 ZoÚS je potrebné kumulatívne splniť tri podmienky: a) existencia žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, b) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť a to, že c) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

20. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak je okrem iného daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti, ústavná sťažnosť nie je ani zjavne neopodstatnená alebo ústavná sťažnosť nie je neprípustná.

21. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že v danej veci nie je daná jeho právomoc, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená, uvedený záver zároveň znamená, že v danej veci ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda nie je splnený jeden z predpokladov pre vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

22. Ústavný súd preto konštatuje, že sťažovateľ nespĺnil podmienky na ustanovenie advokáta

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2022

Peter Straka
predseda senátu